

סודם של הפכים / זיוה ברכה גדרון

לפרשת תולדות

חשוון תשע"ח

איזו פרשה דרמטית, רצופת אירועים. אימהות מחכות! "ומאוד לא פשוט לחכות..." כמה אנשים, נשים, אימהות אתם מכירים שמחכות לבשורה טובה? לילד/לילדה, להתחלה חדשה, לבית, להצלחה? אימהות מחכות! כמה זה עמוק, כמה אפשר לחכות ואיך מחכים המחכים מביננו? בשקט? במרץ? ביוזמתיות? בחיך? בתסכול שקט או אולי צועק? או שמא בדפיקה על השולחן הווירטואלי של החיים? בקריאת – "נו כבר..." "די לחכות... עייפנו מלחכות... גם רבקה בפרשתנו מחכה.

רבקה אימנו השנייה, עקרה, כמו שרה וכמו רחל. לעקרות הפיזית יש משמעות עצומה ברגש האמוני, בחיבור הזוגי ובמה שזה עושה לקשר אדם ואלוהים. נשים רבות עקרות בסיפורי התנ"ך. העיכוב זה סיפור על עיכוב הפריזן. המסר האלוקי הוא תמיד: להמשיך לקוות להמשיך לרצות ובמיוחד להתפלל!

והנה – "ויעתר יצחק לה' לנוכח אשתו כי עקרה היא ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו".

יצחק האיש העדין והרגיש הזה לא מחכה שאשתו תבקש ממנו – "נו תתפלל עלי" הוא מתפלל לילד, מעתיר לקב"ה והקב"ה נענה. לפעמים אנחנו מתפללים על האחר ונענים גם לגבינו.

יצחק ורבקה יולדים תאומים! עשוי ויעקב, האחד אחוז בעקב אחיו. האחד יודע ציד איש שדה והשני איש תם יושב אוהלים. נחשו מה מעורר כל ילד ביצחק, הילד האהוב שכמעט נשחט? האם לא יתרגש דווקא ממי שלא דומה לו? ממי שיודע ציד, מאיש השדה, וישמח לברך אותו ברכות עצומות? והוא אכן עושה זאת... עד התפנית בעלילה.

לפעמים אימהות שידעו לחכות ונענות יודעות טוב טוב כמה חשוב להשתמש במומנטום, כי יש רגע בר חלוף ולכן משהו שקורה עכשיו ודורש שעכשיו צריך להניע, לזוז, לעשות זריז ונכון בלי להתמהמה.

רבקה, האימא השנייה של האומה מרמה את בעלה והשקר הזה היה גאוני, חשוב ויקר ערך מאין כמותו. תיכף ננסה להבין למה לפעמים מוכרחים להפוך את המציאות, וכמה חוכמה נשית שכזו היא חיונית לקיום הפיזי של ילדים,

ילדות, נשים, גברים ועם שלם! אילו לא הייתה רבקה מתחבלת תחבולה כל הסיפור התנכי לא היה מביא ליצירת עם ישראל כפי שקורה לבסוף.

ואיך רבקה עושה את זה? היא קולטת שעשוי לא בענייני אישה יהודייה, הוא מאוהב ונישא לאישה חיתית, מורת הרוח שלהם כהורים כנראה גרמה לרבקה להבין שעשוי לא ממש יעזור להם לייצר המשכיות כעם. עם יהודי עם ישראל.

היא מביימת סצנה תאטרלית שלא הייתה מביישת בימיו בהבימה, עד הפרט הכי קטן. יעקב מצליח לעבוד על עשוי והוא מוכר לו את הבכורה תמורת נזיד עדשים. לרגע כאב לי על עשוי, כמה גדול ג'לוב כזה, בריון (כמעט בא לי לכתוב בריון מתוק אך הוא תמצית האנוכיות והחיבור לחומר, לכוח, לגוף בלבד ונחשב ליצר שמתקשה לראות מעבר לכאן ועכשיו), מה אכפת לו עכשיו בכורה הוא רעב. ובשנייה הפך לכבשה השחורה. די נורא בשבילו אך בשביל הסיפור התנכי נוצרה הזדמנות נוספת ללמד כי "בתחבולות תעשה לך מלחמה". פעם חשבתי שהמילה תחבולה היא מילה שלילית מכל כיווני ההסתכלות אך בתחבולה מצילת חיים ועם יש יצירתיות ויותר מזה יש החלטה פרקטית חיונית!

וכך גם רבקה היא פרקטית. היא מבינה משהו על בניה ולא עושה מה שכל אימא עבריה עושה – לאהוב, לכבד ולתת לשני הבנים הזדמנות שווה. היא קולטת שאם לא תהיה פרקטית היא מפסידה את שניהם.

לעיתים החשיבה הרגשית – פסיכולוגית וגם הרוחנית שלנו עלולה לשבש את האנטנות הטבעיות והבריאות הקרויות בפינו "להיות פרקטית" – להבין את המציאות ולפעול אתה" טוב לחזור ולקלוט את השדרים של האנטנות הללו, הן עוזרות לייצר מצבי חיים שבתוכם נוכל לנהל רגש ורוח.

נחזור ליצחק – האיש שנרפא מן הטראומה בזכות אהבה, משפחה ויעוד! כל מי שחוה טראומה ומשבר בחייו ובחייה יודעות שיש משהו באהבה, בחיבור, במשפחה וביעוד האישי והמקצועי, זה שיש אתו משמעות, יש באלה כוחות ריפוי!!!

יצחק מופתע מחילופי הברכות בזכות תחבולתה של רבקה, הקטן קיבל את ברכת הבכור וזיתן לך אלוהים מטל השמיים ומשמני הארץ ורוב דגן ותירוש". הקשר בינו ובין רבקה מרגיש לי הכי עמוק מבין כל האבות. הוא אוהב,

קשוב ואמפתי אליה, הוא מקשיב לה וסומך על החושים שלה, הוא עצמו איש שדה, עדין וחכם וחזק אך מבחינתו הקיום המשפחתי מצליח בזכות אשתו. הוא מאפשר לה להוביל מהלכים חשובים. **בזוגיות שלהם אין סימטריה ויש הדדיות! ובמיוחד יש אהבה שלא תלויה בדבר.**

חודש טוב ושבת שלום

ההפכים שלנו:

להתחבר למציאות ולאיתותים שלה באופן רגשי ורוחני וגם להיות פרקטיים
לחפש את כוחות הריפוי מבפנים וגם למצוא אותם בתוך יחסים ובפרט בזכות לאהוב
להיצמד לאמת וגם למצוא דרך יצירתית אפילו תחבולתית שמקדמת ומצילה ויש לה רציונל.
להיות אימא שוויונית וגם להאמין שלכל ילד יש יעוד משלו.

שבת שלום

הדברים ניכתבו לעילוי נשמת אבי בן ציון בן זימבול איש חכם, תם וישר

ולעילוי נישמת אימי אסתר בת זימבול אשת חיל אוהבת אדם באשר הוא

ולרפואת ניסים בן אסתר אדם עמוק וטוב

לרפואת יעקב חפצדי בן חנה

לזכרה של אימי הצדיקה אסתר בת זימבול

לזכרה של ליזה אלישבע בת אסתר המתוקה

לזכרו של ראובן בן הלנה טוב הלב

לרפואה שלמה למרדכי בן ינטה

לרפואה שלמה לאהרון בן ג'וליה

לרפואת רן בן אסתר

לרפואת שרה בת אסתר

לרפואת נפתלי בין עטרה

לרפואת חיה ניצה בלומה בת טובה